

SETKÁNÍ NA RADNICI S MÍSTOSTAROSTKOU HANOU KALNOU

Letošní slavnostní 40. ročník je příležitostí poděkovat a ocenit za dlouhá léta tajemnici a dobrou duši přehlídky Hanku Šikovou. Ocenění v podobě Horažďovické perly a velkého pugétu přebrala Hanka s dojetím a se slzou v oku. Jmenování první čestnou členkou Tyjátru Horažďovice ji zbavilo posledních slov... „Hanko, vítej mezi námi.“ Hanka poděkovala Karlovi Šťastnému a Lence Kůsové za vydaný bulletin, ve kterém je mimo jiné i její osobní vyznání ze vztahu k Horažďovicím. „*Jste moje velká rodina.*“ Za porotu Martin Vokoun potvrzuje, že k nám jezdí opravdu rád, protože na naší Přehlídce vlastně vyrostl. Již tradičně byl

teď bychom se mohli jmenovat spíše Fénix....

Ochotníci Ostrov: Jezdit sem je pro náš soubor velká motivace a posouvá nás to dál.

Jezírko: Většinou jsme tady nejpočetnější soubor, je skvělé, že na představení chodí hodně diváků.

Jako Host: Jsme tu rádi, těšíme se.

D.R.A.K : Soubor nevěděl, co má vlastně hrát, dokud jsem nepřišel já.

Podivídko ažažAš: Trošku mě mrzí, že ani po 40 letech nedokáže Hanka říct název našeho souboru.

Závěrečné slovo patřilo nováčkovi v porotě, Lucii Kožinové. „Nechte na sebe

každému souboru předán z rukou zástupce města Účastnický list.

Každý soubor se na oplátku v krátkosti představuje:

Jirásek Nejdek: Jsme rádi, že jsme se sem vloudili, abychom poznali, jak to chodí jinde, protože v našem okolí jsme samozřejmě nejlepší... budeme se k Vám rádi vracet, pokud budeme moci.

Žumbera SKORONARVÁNO:

Jsme tu vážně rádi...

Tyjátr Horažďovice:

Režisér nabídl soukromé lekce...

Trosky Kraslice: Náš název vznikl ze situace, když jsme měli málo členů, ale

všechno působit emočně, ta atmosféra, co je tady, ta chuť a radost co na jevišti dáváte, to je úplně nejvíc!“

Ať žije 40!

—mš—

sobota 15. 3. • 10.00 • Trosky Kraslice

VILIAM KLIMÁČEK: ODVRÁCENÁ STRANA MĚSÍCE

Co na to divák po úplňku?

Odvrácená strana Měsíce od Viliama Klimáčka je jemnou rodinnou komedií s tragikomickými prvky. Hra se točí kolem nekompromisní mateřské lásky, sourozenecké rivality a neschopnosti pustit minulost. Ústřední postavou je matka, která se odmítá smířit s tím, že její syn už dávno dospěl. Tato láska, byť dobře míněná, se stává dusivou a narušuje jeho schopnost žít vlastní život. Vedlejší dějová linie se soustředí na dvě sestry, které celý život soupeří o jediného muže. Představitelka matky exceluje ve střídání

dání poloh mezi láskyplnou starostlivostí a manipulativní tvrdohlavostí. Stejně tak proměnu vnímáme v momentě, kdy jedná s jinou postavou než se svým synem. Na začátku představení divák dostává spíše vtipný náhled do jejich společného života, ale postupně nám úsměv zamrzá na rtech a hra končí silným zvratem. Občas je však s podivem, že i děsivá událost může přinést nějakou formu osvobození či smíření.

—as—

Náměsíčná porota

Text pracuje s metaforou měsíce. HLP, háelpéčko tomu říkám – hluboký lidský příběh. Plus je tam komická rovina. V té inscenaci ten text velice dobře interpretujete. Hvězda herečka – matka. Ostatní jste rovnocennými sekundanty skvělé postavy. Je tam jakási snovost. Je to lidský příběh, do kterého si každý něco dosadí – proto to funguje. Inscenace je o chuti a umění žít. V tom mi to připomíná kočičí hru, i když tady je lepší text.

Problém synů, kteří odmítají vylétnout z rodného hnízda. Čí je to vina? Ve vaší inscenaci je to vyvážené. Je dobré otázku položit.

Spolu vám to velmi dobře funguje. V každé situaci hledáte činnost, přes kterou můžete hrát. Je to znaková scéna. Není to kuchyňská scéna. Mně se líbilo, že z gauče uděláte postel. Neza-

plevelujete to věcma. Pracujete se znakem, takže je zbytečné dávat figurínu do postele. Komplikujete si tak situaci. Míra žánrového hraní. Dobře funguje lidská linka.

Zbytečné jsou předěly – tma před a po vzpomínce. Vždycky na tu chvíli vypadnu. Vždycky chci, abyste mě chytli a nepustili. Moc se mi líbila ta hra se židlema. Je to strašně funkční.

Jste opravdu paní herečka, tak neskuptečně pravdivá. Máte syna? „Ano. Je mu 40.“ Něco ze sebe tam dáváte. Jako klobouk dolů před váma.

Odříznout sestru jako suchou větev – něco se tam stalo, něco moc rychlého. Nechte více času.

Tam byla hloubka, cit, herecké výkony. Režisér: Oni si vytvářeli situace sami. Já měl práce hodně málo.

—pk—

Rozhovor při měsíčku

Reportér: Zuzka Hayer

Herečka: Mirka Bíbová (Milka)

ZH: Jaké to bylo hrát v 10 hodin dopoledne?

MB: Nám to nevadí. Asi je to jedno, protože ta tréma je pořád stejná, ať je ráno, poledne nebo večer. Je pravda, že večer to bývá nejlepší, to je ta atmosféra taková už rozjetá.

ZH: Vy jste na horažďovickou přehlídku dříve jezdili, často jste si odnášeli i ceny. Kdy jste zde účinkovali naposledy?

MB: Ano, to je pravda. To už je hrozně dávno. My jsme sem na začátku jezdili tak jako na „kukandu“, abychom podpořili divadlo, pak už jako soutěžící, takže možná někdy kolem roku 2000.

ZH: Premiéra byla tuším před rokem.

Kolik jste měli repríz?

MB: Teď to byla pátá.

ZH: Změnili jste od té doby něco?

MB: Ano, něco jsme vyhazovali, vyškrtávalo se a je to teď jiné představení, než byla premiéra.

sobota 15. 3. • 13.30 • Divadelní spolek Jezírko Plzeň

M. DOLEŽALOVÁ, R. VENCL: HRABĚ MONTE CARLO

Co na to pan hrabě Divák?

Příběh se odehrává v Monte Carlu, místo luxusních kasin a honosných hotelů se však děj soustředí na náměstíčko Place de la Liberté, kde je mimo jiné i malá kavárna. Její majitelka způsobí, že na jinak poklidném předměstí nastane nečekaný ruch. Diváci se mohou těšit na odhalení tajemství hraběte Monte Carlo, seznámení s bulharskými příslovími anebo dovolenou s urnou. Další překvapivé momenty slibují divákům zábavný prožitek.

Celkově je Hrabě Monte Carlo příjemnou komedií, která nabízí nejen humor, ale i nenápadné zamyšlení nad lidskými vztahy, stereotypy a tím, co znamená štěstí a láska. Pokud hledáte zábavné divadelní představení s chytrými dialogy a sympatickými postavami, tato hra vás rozhodně nezklame.

—as—

Hraběcí rady poroty

Je to komedie dell'arte – každý tam něco řeší. Nesmí tam nikdo odpočívat ani na chvilinku. Některé konkrétní nápady dobré: z kanálu na skateboardu. Pracuje se s artistností.

Pan Pálffy do toho šlápnul moc. Humor se nevyrábí, ten vzniká, když to spolu budete hrát na vážno.

Když koketujete, musí tam být vašeň.

Paní Flér bych dala více náruživosti.

Vnučce: Vy z toho mobilu čtete?

Babičce herečce: Vadily mně ty kostýmy. Představovala jsem si, že přijdete inkognito – černé brýle, klobouk,...

Nebyly tam dohrané situace. Spisovatelce: Proč jste to říkala do diváků?

Čtyřicítku jste tam krásně použili.

Musíte až do šály!!

Než pochopím, že je to urna, dlouho mi to trvá.

Komedie dell'arte je komedie typů. Je tam Francouz, Ital, Bulhar,... tam se pracuje s předsudkem. V komedii

dell'arte může hubeňour hrát tlust'ocha – stojí na patách a pracuje s břichem. Fýzis.

Jako diváka mě zajímá „jak“ to dělá.

Musím do toho dát 1000 % energie!

Vaše nasazení a chuť mě baví.

Je to strašně těžký tohle hrát, aby to nebylo – přijdu na výstup a odejdu.

Chci, aby to žilo a tepalo. Je to organismus, ne výstupová komedie. Je to artistní. Je to náročný. Opravdu spartakiáda. Je to o tom, že ten příběh je strašně banální.

Voláme po tom rozehrání situací. Jste-li vzadu, musíte přidat na hlase.

Typ: komická stará. Pardóón.

Už tečemeeeeeee. Pomalu, ale jistě.

Robert z auditoria: Máte tam krásně vystavěný fór s mincí. Přeju vám, ať jich tam najdete dalších 100 a ať hrajete opravdu a ne jenom jako.

—pk—

Rozhovor v Monte Carlu

Reportér: Simča Sládková

Odpovídá režisér, scénograf, dramaturg a kostýmní výtvarník David Adámek (a členové Divadelního spolku Jezírko Plzeň)

SS: Proč jste si vybrali hru tohoto autora?

DA: Už jsme od této autorské dvojice hráli „Ani za milion“, a hrálo se nám to dobře, tak jsme sáhli na jistotu. A pro nás je důležité i to, že je v té hře hodně postav, aby si zahrálo co nejvíce lidí.

SS: Jak se vám to učilo? Přijde mi to strašně dlouhé.

DA: A to jsme to strašně seškrtali. Toho textu bylo asi 90 stran a my jsme to proškrtali na 60, takže zhruba o jednu třetinu.

SS: A jak dlouho?

DA: My každou tu hru připravujeme zhruba rok.

SS: Vzhledem k tomu, že je letos 40. přehlídka, víte, kolikrát jste tu byli?

DA: To by byla otázka pro archiváře. No byli jsme tu už někdy v roce 1988, ale to jako diváci. (Následovala velká debata všech, kolikrát se tu hrálo.)

Po dalším představení přišla odpověď, že v HD hráli 16×.

Jste tu s námi? Dejte nám to vědět!

Prosíme u vašich příspěvků uvádějte #prehlidkaHD2025

Instagram: TYJATRTIMES

FB: <https://www.facebook.com/tyjatrimes>

Obsáhlejší verze hodnocení poroty najdete na FB.

TyjátrTimes

Tyjátr TIMES